

ÅLEFESKARNNS VALS

När som Brofiorden svallar och brusar då står en feskares längtan dit ner.
Men inga metklampar längre jä krusar för inga ålskinn te' prejeln dom ger.
Med några metmaskar käckt under armen och med en skjorta så flejen i hals
och med ett hjärta som klappar i barmen jä sjonger ÅLEFESKARNNS vals.

Refräng:

Det var en gång jä skulle ut och feska ål med en krok som var av stål
jä hade lånat Birger Bengtssons gamle båt
men det var håll i bönn så jä blev våt.
Då fick jä syn på Andreases präm den har ju alltid gått i lån,
fast hes och skrovlig i min hals jä sjonger ÅLEFESKARNNS vals.

2: Jä tog åltinor med mej förstår i och dom jä kastade handlöst i sjön
och då jä sa för mej själv att här har i nånting och roa er med där på bönn,
och sedan rodde jä sakta mot vågen för se, nån brådska det var inte alls
jä var så livad och glad uti hågen och sjongde ÅLEFESKARNNS VALS.

3: Om en stund for jä dit för att titta om det i tinan nån ål krupit in
å då jä rodde så sakta och hitta' om blott en halvtimma åltinan min,
å då jä tänkte: här får jä till huset och då så knäppte jag min overalls
å sen så spotta jä ut Ljunglövssnuset å sjongde ÅLEFESKARNNS VALS.

4: Kommen hem flådde jä allihopa det var ett flåarbet' som i förstår
men vill man leva så får man ju jobba för om man lатар sej inget man får,
så jä får nog feska ål till jä stupar för annars tjänar jä ingenting alls
men när jä fått mej en tre fyra supar jä sjunger ÅLEFESKARNNS VALS.